

ข้อบังคับสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)

ฉบับที่ ๒๓

ว่าด้วย หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบ

โดยที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งมีหลักเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่เปลี่ยนแปลงไปจากแนวทางปฏิบัติในเรื่องความรับผิดชอบแห่ง โดยพระราชบัญญัติและระเบียบดังกล่าวได้แยกความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ออกเป็นเหตุที่เนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ และที่ไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่ กล่าวคือเมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ หน่วยงานของรัฐจะต้องรับภาระชดเชยค่าเสียหายไปก่อน ส่วนเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องรับผิดชอบค่าเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐเพียงใดนั้น ให้ไปโต้เบียดต่อไปในภายหลัง และให้ยึดหลักว่าจะเรียกเอาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เฉพาะกรณีที่มีความเสียหายนั้นเกิดขึ้น โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเท่านั้น นอกจากนี้ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหาย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถผ่อนชำระค่าสินไหมทดแทนได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงรายได้ ฐานะครอบครัว ความรับผิดชอบ และพฤติการณ์แห่งกรณีประกอบด้วย สำหรับความเสียหายที่เกิดจากการกระทำที่ไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องถูกฟ้องและชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นการส่วนตัว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐(๔) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน(องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓ คณะกรรมการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๑ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ฉบับที่ ๒๓ ว่าด้วย หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบ”

ข้อ ๒. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศ เป็นต้นไป

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

หมวด ๑
ข้อกำหนดทั่วไป

ข้อ ๓. ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน”	หมายความว่า	สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)
“คณะกรรมการสถาบัน”	หมายความว่า	คณะกรรมการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน
“ผู้อำนวยการ”	หมายความว่า	ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน
“ผู้ปฏิบัติงาน”	หมายความว่า	ผู้อำนวยการและผู้ปฏิบัติงานของสถาบัน

พัฒนาองค์กรชุมชน ตามที่กำหนดในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งในฐานะเป็นกรรมการ หรือฐานะอื่นใด บรรดาซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือถูกสั่งให้ปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด

“ผู้แต่งตั้ง” หมายความว่า ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้น โดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่

“ความเสียหาย” หมายความว่า ความเสียหายที่เกิดจากการกระทำละเมิด
อย่างไรๆ แต่ไม่รวมถึงการออกคำสั่งหรือกฎ

ข้อ ๔. ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจออกระเบียบปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ได้ตามความเหมาะสม และในกรณีที่มีปัญหาในการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ให้คณะกรรมการสถาบันเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๕. ในกรณีที่ผู้อำนวยการเป็นผู้ทำให้เกิดความเสียหาย ให้ถือปฏิบัติตามข้อบังคับนี้โดย
อนุโลม

หมวด ๒

การกระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ

การรายงานความเสียหาย

ข้อ ๖. เมื่อเกิดความเสียหายแก่สถาบัน ให้ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องรายงานต่อผู้บังคับบัญชา ภายในสามวันทำการนับตั้งแต่วันทราบเหตุ และให้มีการรายงานตามลำดับชั้นจนถึงผู้อำนวยการ เว้นแต่ ผู้อำนวยการเป็นผู้ทำให้เกิดความเสียหาย ให้รายงานต่อประธานกรรมการสถาบัน

ข้อ ๗. กรณีที่ความเสียหายเกิดแก่หน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ถ้าผู้ปฏิบัติงานทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ให้ผู้ปฏิบัติงานที่ทำให้เกิดความเสียหายรายงานต่อผู้บังคับบัญชา ภายในสามวันทำการ และให้มีการรายงานตามลำดับชั้นจนถึงผู้อำนวยการ เว้นแต่ผู้อำนวยการเป็นผู้ทำให้เกิดความเสียหาย ให้รายงานต่อประธานกรรมการสถาบัน

กรรมการ

ข้อ ๘. เมื่อมีความเสียหายเกิดแก่สถาบัน และผู้อำนวยการมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเกิดจากการกระทำของผู้ปฏิบัติงาน ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งโดยไม่ชักช้า เพื่อสอบสวนหาข้อเท็จจริง และพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบ และจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้นั้นต้องชดใช้ เว้นแต่ผู้อำนวยการเป็นผู้ทำให้เกิดความเสียหาย ให้ประธานกรรมการสถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการ

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนและไม่เกินห้าคน โดยแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของสถาบัน หรือเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น หรือบุคคลตามที่เห็นสมควร และกรรมการอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นนักกฎหมาย

ในการแต่งตั้งคณะกรรมการ ให้กำหนดเวลาแล้วเสร็จของการสอบสวนและพิจารณาของคณะกรรมการไว้ด้วย แต่ทั้งนี้ต้องระวางมิให้คดีขาดอายุความตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๙. ในกรณีที่เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นทำให้เกิดความเสียหายแก่สถาบัน หรือในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ให้สถาบันร่วมกับหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นนั้นร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการ

ข้อ ๑๐. ในกรณีที่ความเสียหายเกิดแก่สถาบันและหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น และหรือความเสียหายเกิดจากผลการกระทำของผู้ปฏิบัติงานและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ให้สถาบันร่วมกับหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นบรรดาที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการ

ข้อ ๑๑. ในการประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการที่ไม่เห็นด้วยกับมติที่ประชุมอาจทำความเห็นแย้งมติที่ประชุมรวมไว้ในความเห็นของคณะกรรมการได้

ข้อ ๑๒. ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่พิจารณาข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับการกระทำละเมิด โดยตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานที่ปวงที่เกี่ยวข้อง รัับฟังพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ และตรวจสอบเอกสาร วัตถุ และหรือสถานที่

ในกรณีที่กระทรวงการคลังกำหนดแนวทางการสอบข้อเท็จจริง การทำบันทึกและการรายงานผลให้คณะกรรมการถือปฏิบัติตามแนวทางที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๓. คณะกรรมการต้องให้ออกาสแก่ผู้ปฏิบัติงานหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือผู้เสียหายได้ชี้แจงข้อเท็จจริง และได้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอและเป็นธรรม

การเสนอความเห็น

ข้อ ๑๔. เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ให้เสนอความเห็นถึงผู้แต่งตั้ง ถ้าผู้แต่งตั้งขอให้ทบทวนหรือสอบสวนเพิ่มเติม ให้คณะกรรมการรีบดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่ผู้แต่งตั้งกำหนด

ความเห็นของคณะกรรมการต้องมีข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ชัดเจน และต้องมีพยานหลักฐานสนับสนุนประกอบด้วย

ข้อ ๑๕. ในการพิจารณาเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบ และจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้นั้นต้องชดใช้ ถ้าเป็นกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานหรือเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พิจารณาบังคับตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ แต่ถ้ามิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ให้พิจารณาบังคับตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๑๖. เมื่อผู้แต่งตั้งได้รับผลการพิจารณาของคณะกรรมการแล้ว ต้องวินิจฉัยสั่งการโดยเร็วว่ามีผู้ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือไม่ และเป็นจำนวนเท่าใด พร้อมทั้งสั่งการให้เตรียมเรื่องให้พร้อมสำหรับการแจ้งผู้กระทำละเมิดให้ชำระค่าสินไหมทดแทน หรือดำเนินการฟ้องคดีเพื่อมิให้ขาดอายุความสองปี ในกรณีเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ หรือหนึ่งปีในกรณีมิใช่เป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ นับจากวันที่ผู้แต่งตั้งรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้กระทำละเมิด

ให้ผู้แต่งตั้งจัดส่งรายงานการสอบสวนให้กระทรวงการคลังภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้แต่งตั้งวินิจฉัยสั่งการเพื่อตรวจสอบ เว้นแต่เป็นเรื่องที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนดว่าไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ

ข้อ ๑๗. เมื่อกระทรวงการคลังพิจารณาเสร็จแล้ว หากผู้แต่งตั้งวินิจฉัย และมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ให้แจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

ในกรณีที่ผู้อำนวยการเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการ หากผู้อำนวยการมีความเห็นยืนยันตามความเห็นเดิมซึ่งแตกต่างจากความเห็นของกระทรวงการคลัง ให้เสนอคณะกรรมการสถาบันวินิจัยชี้ขาดภายในสามสิบวันนับแต่สถาบันได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากกระทรวงการคลัง และเมื่อคณะกรรมการสถาบันมีคำสั่งอย่างใดแล้ว ให้รับแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

การชดเชยค่าสินไหมทดแทน

ข้อ ๑๘. ในกรณีที่มีความเสียหายเกิดแก่เงิน ให้ชดเชยเป็นเงินแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ ๑๙. ในกรณีที่ความเสียหายมิได้เกิดแก่เงิน จะดำเนินการดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ชดเชยเป็นเงิน

(๒) ชดเชยเป็นทรัพย์สินอย่างเดียวกันโดยมีสภาพ ปริมาณ และลักษณะเดียวกัน หรือดีกว่าทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหาย และใช้งานแทนได้เช่นเดียวกับทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหาย โดยทำสัญญาชดเชยเป็นทรัพย์สินดังกล่าว

(๓) ซ่อมแซมหรือบูรณะทรัพย์สินที่ชำรุดเสียหายให้คงสภาพเดิม โดยทำสัญญาว่าจะจัดการให้ทรัพย์สินคืนสภาพเหมือนเดิมภายในเวลาไม่เกินหกเดือน

การชดเชยค่าเสียหายเป็นทรัพย์สินหรือการซ่อมแซมหรือบูรณะทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้มีการตรวจรับตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุของสถาบัน

การทำสัญญาตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดให้มีผู้ค้ำประกันและในกรณีที่เห็นสมควรจะให้อ่างหลักประกันด้วยก็ได้

ข้อ ๒๐. ในกรณีที่ผู้กระทำละเมิดตาย ให้รับดำเนินการตามข้อบังคับนี้โดยอนุโลม เพื่อให้ได้ข้อยุติโดยเร็วและระมัดระวังอย่าให้ขาดอายุความมรดก ในกรณีที่ผู้แต่งตั้งเห็นว่าผู้กระทำละเมิดต้องรับผิดชอบค่าสินไหมทดแทนแก่สถาบัน ให้สถาบันฟ้องผู้จัดการมรดกหรือทายาทต่อไป

การผ่อนชำระค่าสินไหมทดแทน

ข้อ ๒๑. ในกรณีที่ผู้กระทำละเมิดต้องรับผิดชอบและขอผ่อนชำระค่าสินไหมทดแทนไม่ว่าจะเกิดขึ้นในขั้นตอนใด ให้สถาบันกำหนดจำนวนเงินที่ขอผ่อนชำระนั้นตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงรายได้ ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพตามฐานานุรูปของผู้กระทำละเมิด ความรับผิดชอบที่บุคคลนั้นมีอยู่ตามกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีและพฤติการณ์แห่งกรณีประกอบด้วย

ในการให้ผ่อนชำระต้องจัดให้มีผู้ค้ำประกัน และในกรณีที่เห็นสมควรจะให้อ่างหลักประกันด้วยก็ได้

ข้อ ๒๒. ให้ผู้อำนวยการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการค้ำประกัน การวางหลักประกัน หนังสือผ่อนชำระ และสัญญาค้ำประกันตามความเหมาะสม

หมวด ๓

ผู้ปฏิบัติงานกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก

การรายงานความเสียหาย

ข้อ ๒๓. ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานทำให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอก ถ้าผู้ปฏิบัติงานผู้นั้นเห็นว่าความเสียหายเกิดขึ้นเนื่องในการที่ตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ผู้ปฏิบัติงานผู้นั้นรายงานต่อผู้บังคับบัญชาภายในสามวันทำการนับแต่วันเกิดเหตุ และให้มีการรายงานตามลำดับชั้นจนถึงผู้อำนวยการ เว้นแต่ผู้อำนวยการเป็นผู้ทำให้เกิดความเสียหาย ให้รายงานต่อประธานกรรมการสถาบัน และให้นำ ข้อ ๖ ถึงข้อ ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การชดเชยค่าสินไหมทดแทนและการต่อสู้คดี

ข้อ ๒๔. ในกรณีที่สถาบันต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกที่ได้รับความเสียหาย ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องการควบคุมงบประมาณจัดสรรงบประมาณชดเชย ในกรณีที่ไม่สามารถจัดสรรงบประมาณให้ได้ให้นำเสนอคณะกรรมการสถาบันอนุมัติเป็นคราวๆ ไป

ข้อ ๒๕. ในกรณีที่ผู้เสียหายฟ้องคดีต่อศาล ให้ผู้มีอำนาจทำการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการต่อไปโดยไม่ชักช้า เว้นแต่จะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวไว้แล้วให้สถาบันเตรียมการต่อสู้คดีต่อไป

ข้อ ๒๖. ถ้าผู้แต่งตั้งเห็นว่าความเสียหายเกิดจากผู้ปฏิบัติงานมิได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ หรือเมื่อได้ฟังความเห็นของคณะกรรมการแล้วเห็นว่าความเสียหายเกิดจากผู้ปฏิบัติงานมิได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ ให้เรียกผู้ปฏิบัติงานผู้นั้นเข้ามาเป็นคู่ความในคดีด้วย

ข้อ ๒๗. ถ้าผลการพิจารณาของผู้แต่งตั้งยุติเป็นที่สุดว่าความเสียหายเกิดจากผู้ปฏิบัติงานได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ จะต้องไม่มีการเรียกผู้ปฏิบัติงานเข้ามาเป็นคู่ความในคดี แต่ถ้าผู้เสียหายได้ฟ้องผู้ปฏิบัติงานต่อศาลก่อนแล้วหรือมีการเรียกผู้ปฏิบัติงานเข้ามาเป็นคู่ความในคดีก่อนแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งแจ้งผลการพิจารณาให้ทนายความหรือพนักงานอัยการเพื่อแถลงต่อศาล เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีโอกาสพ้นจากการเป็นคู่ความในคดีและให้สถาบันช่วยเหลือทางคดีแก่ผู้ปฏิบัติงานในระหว่างนั้นด้วย

ข้อ ๒๘. ในกรณีสถาบันต้องรับผิดชอบบุคคลภายนอกในความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานนั้น ความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงานจะมีหรือไม่และเพียงใดเป็นกรณีที่สถาบัน จะพิจารณาไต่เบี่ยเอาจากผู้ปฏิบัติงานในภายหลัง ซึ่งคณะกรรมการและผู้แต่งตั้งแล้วแต่กรณีต้องพิจารณาด้วยว่าจะมีการไต่เบี่ยหรือไม่ หรือจะไต่เบี่ยให้ชัดใช้เพียงใดและให้นำข้อ ๑๘ ถึงข้อ ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๙. เพื่อให้การดำเนินการเรื่องความรับผิดชอบทางละเมิดถูกต้องหากมีกรณีจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์ การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ และแนวทางปฏิบัติของ กระทรวงการคลังรวมทั้งข้อกำหนดอื่นๆ ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี หรือกฎอื่นๆ ของรัฐ

ข้อ ๓๐. ให้หน่วยงานบุคลากรเป็นหน่วยงานเจ้าของเรื่องรับผิดชอบตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(นายสมชัย ฤชุพันธุ์)

ประธานกรรมการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน